

چراغ سبز برای ادامه اولین سریال تلویزیونی جنگ تحمیلی سوم

محمدجواد موحد، تهیه‌کننده سریال «سرو، سپید، سرخ» که با محوریت جنگ رمضان به بخش رسید گفت: هم سیمافیلم و هم اوج و موسسه شهید آوینی که کمک کردند این محصول تولید شود، کاملاً این پیشنهادشان این است که فصل جدیدی را با کارگردان‌های جدید شروع کنیم؛ اما هنوز به نتیجه قطعی نرسیدیم.

مجموعهٔ تلویزیونی «سرو، سپید، سرخ» که مدتی پیش بخش آن به اتمام رسید، از جمله آثار نمایشی بود که با محوریت جنگ رمضان و به‌سرعت و با همراهی ۱۴ کارگردان برجسته سینما ساخته شد تا رای روایت‌هایی از ایران باشد.

محمدجواد موحد، از تهیه‌کنندگان این اثر در گفتگویی با خبرنگار فارس در ارتباط با ایده ابتدایی «سرو، سپید سرخ» گفت: روز دوم و سوم جنگ بود که تصمیم گرفتیم هر کاری که کشور به آن نیاز دارد، ولو کم انجام دهیم.

ایده اولیه این‌گونه شکل گرفت و پیشنهادی از سوی آقای آذریندار مطرح شد به ما که آیا می‌شود چنین سریالی تولید کرد؟ در حالت عادی سریال ۱۵ قسمتی اگر بخواهد ساخته شود ۶ تا ۸ ماه پروسه آن طول می‌کشد.

ما همه این پروسه را قرار بود در طول یک ماه انجام دهیم که سخت بود. البته تجربه شبیه به این را من قبلاً با سریال «تازموارد» داشتیم اما با این سرعت و مدل تولید انجام نشده بود.

با توجه به اینکه تصمیم گرفته بودیم کاری انجام دهیم، جلساتی گذاشتیم که نتیجه آن سرو، سپید، سرخ شد.

این تهیه‌کننده سینما در پاسخ به این سؤال که آیا اسامال اثری در جشنواره فیلم فجر خواهد داشت یا خیر ادامه داد: درگیر یک سریال برای تلویزیون هستیم که از قبل از شرایط جنگی نبیسی از آن را ساخته بودیم و باید تا دو ماه آینده تمام شود. به‌واسطه جنگ رمضان هم سریال «سرو، سپید، سرخ» به بخش رسید و ممکن است فصل دوم آن نیز ساخته شود.

ممکن است نتوانم بگویم برای جشنواره فیلم فجر فیلمی خواهم داشت یا نه؛ اما امیدوارم. موحد در خصوص احتمال ساخت فصل بعدی «سرو، سپید، سرخ» افزود: تلاش‌هایی در حال انجام است.

درواقع سیمافیلم، اوج و مؤسسه شهید آوینی که کمک کردند این محصول تولید شود، در حال حاضر پیشنهاد تولید فصل جدید را با کارگردان‌های جدید دادند. با توجه به تغییر شرایط کشور و عدم وجود محدودیت در سرعت هنوز به نتیجه قطعی نرسیدیم.

دعوت از کستر جهانی از نوازنده ایرانی

یکی از هنرمندان عرصه نوازندگی ویولن در تشریح تازه‌ترین فعالیت موسیقایی خود از دعوت یک ارکستر بین المللی برای حضور در یک کنسرت ویژه در سن پترزبورگ روسیه خبر داد.
به گزارش مهر، امین غفاری نوازنده ویولن و مدرس موسیقی که طی ماه‌های گذشته برنده جایزه مسابقات جهانی اوزاکا در کشور ژاپن و برنده جایزه ویژه کمپانی آلمانی هنله وولگ شده است در گفتگو با خبرنگار مهر ضمن تشریح تازه‌ترین فعالیت های موسیقایی خود توضیح داد: در روزهای گذشته برای اجرا همراه با ارکستر سمفونیک تلویزیون بریکس در سنت پترزبورگ در ماه ژوئن به این کشور دعوت شدم.

در این اجرا سولیست های دیگری نیز از کشور چین حضور دارند.

این نوازنده ویولن و مدرس موسیقی در معرفی این ارکستر بین المللی بیان کرد: ارکستر سمفونیک بین‌المللی تلویزیون بریکس در سال ۲۰۲۳ بر اساس شبکه رسانه‌ای بین‌المللی این تلویزیون تأسیس شد تا دستاوردهای کنسورهای انتخابیه بریکس شامل چین، روسیه، برزیل، ایران را در زمینه فرهنگ و هنر موسیقی، در فضای رسانه‌ای جهانی به نمایش بگذارد.

به گفته غفاری این هفتمین تجربه سولیستی وی همراه با ارکستر های درجه یک در اروپا است. امین غفاری پیش‌تر نیز همراه با ارکستر فیلارمونیک چک شمالی در سالن اسمتانا، ارکستر مجلسی سوک در فستیوال کروملو، ارکستر سمفونیک مارینسکی به مدیریت والری گریگ و رهبری علی رهبری، ارکستر سمفونیک کالینینگراد، ارکستر سمفونیک اسپین در کاخ کرملین به عنوان سولیست روی صحنه رفته است. تأسیس گروه موسیقی بین‌المللی «خلیج فارس» و برگزاری چند کنسرت با این مجموعه، انتشار چندین تک آهنگ در حوزه‌های مختلف، حضور در ارکسترهای مختلف ملی و بین‌المللی به عنوان تک نواز، حضور در فستیوال «کامپی بین‌المللی خاورمیانه» بخشی از فعالیت‌های امین غفاری در حوزه موسیقی را تشکیل می‌دهند. این نوازنده ویولن و مدرس موسیقی طی سال‌های اخیر علاوه بر فراگیری تحصیلات تکمیلی خود در حوزه موسیقی به عنوان مدرس نیز به فعالیت در این بخش مشغول بوده است.

فرهنگ

معماری را از طراحی به حرف تقلیل دادند

در حرفه معماری گفت یکی از اهداف برگزاری شب‌های معمارانه ایجاد فضایی برای گفتگو میان پیشکسوتان و نسل‌های جدید است؛ گفت‌گویی که می‌تواند به انتقال تجربه‌ها و تداوم حافظه حرفه‌ای معماری کمک کند.

منظر تجربه‌های زیسته بررسی می‌آیند
کاروایت زیست حرفه‌ای یک معمار در بستر تجربه‌های هنری

امیرمحمد اخوان، معمار در ابتدای این نشست با اشاره به اهمیت ثبت و روایت تجربه‌های پیشکسوتان معماری تأکید کرد؛ بسیاری از مسیرهای فکری و حرفه‌ای در معماری از دل تجربه‌های زیسته و شرایط زندگی شکل می‌گیرند او گفت: آنچه در زندگی حرفه‌ای عباسعلی هنرهای تجسمی و تجربه‌های شخصی برقرار شده و این پیوند در آثار و نگاه او به معماری به‌وضوح قابل مشاهده است. به گفته اخوان، زندگی حرفه‌ای شغلی نشان می‌دهد: معماری صرفاً به معنای تولید ساختمان نیست، بلکه معماری می‌تواند شیوهی برای فهم و سامان دادن به زندگی باشد. او تأکید کرد: بسیاری از هنرمندان و معماران از مسیرهای غیرخطی به معماری رسیدند و شرایط اجتماعی و اقتصادی در شکل‌گیری این مسیرها نقش مهمی ایفا کرده است. این معماران همچنین به اهمیت شیوه‌های ادراک بصری در فرآیند شکل‌گیری اندیشه معماری اشاره کرد و گفت: در نسل‌های پیشین معماران، طراحی و ترسیم دستی نقش محوری در فهم فضا و محیط داشت. او در این زمینه از تجربه‌های آموزشی برخی استادان معماری یاد کرد: خاطرات روزانه خود را نه با کلمات بلکه با ترسیم کروکی ثبت می‌کردند؛ روشی که به گفته او امکان درک عمیق‌تر از زمانه و محیط را فراهم می‌کرد. اخوان با اشاره به تغییرات فرهنگی و تکنولوژیک در سال‌های اخیر افزود: امروز بخش قابل توجهی از ارتباطات و روایت‌ها به گفتار و فایل‌های دیجیتال محدود شده است، در حالی که سنت طراحی دستی و مشاهده مستقیم محیط یکی از پایه‌های مهم تربیت معماران در گذشته بود. او تأکید کرد: باگشت به این ریشه‌ها می‌تواند برای نسل جوان معماران الهام‌بخش باشد و زمینه‌ای برای شکل‌گیری خلاقیت‌های اصیل فراهم کند. این معمار با اشاره به اهمیت ارتباط میان نسل‌ها ریشه در همان تجربه‌های نقاشی و مشاهده دقیق محیط

داشتند او تأکید کرد برای یک معمار، قدرت مشاهده و توانایی تصویرسازی ذهنی از فضا اهمیت اساسی دارد و هنرهای تجسمی می‌توانند این توانایی را تقویت کنند.
کار ضرورت کار گروهی و شکل‌گیری مهندسان مشاور در اصفهان

بخش مهمی از سخنان شفیعی به تجربه‌های حرفه‌ای او در شکل‌گیری ساختارهای مشاوره معماری در اصفهان اختصاص داشت. او با اشاره به اینکه معماری فعالیتی فردی نیست تأکید کرد: پروژه‌های معماری نیازمند همکاری میان گروه‌های مختلف تخصصی هستند و بدون کار تیمی امکان دستیابی به کیفیت مطلوب وجود ندارد. به گفته شفیعی، در سال‌هایی که فعالیت حرفه‌ای خود را در اصفهان آغاز کرد بسیاری از پروژه‌ها به صورت فردی انجام می‌شدند و ساختارهای حرفه‌ای منسجمی برای همکاری میان معماران و مهندسان وجود نداشت. همین مسئله باعث شد او به فکر ایجاد تشکل‌های صنفی و گروه‌های مشاوره بفتند. او توضیح داد: در همان سال‌ها گروهی از معماران و مهندسان اصفهان گرد هم آمدند و نخستین انجمن صنفی را در این شهر تشکیل دادند. هدف از ایجاد این تشکل شناسایی توانایی‌های حرفه‌ای معماران و فراهم کردن زمینه همکاری میان آنان در قالب مهندسان مشاور بود. شفیعی یادآور شد این حرکت در زمان خود اقلیمی ناورانه محسوب می‌شد و حتی در سطح ملی نیز مورد توجه قرار گرفت. به گفته او پس از شکل‌گیری این گروه، اعضای آن برای معرفی فعالیت‌های خود به تهران دعوت شدند و در دیدارهایی با مسئولان وقت درباره ضرورت توسعه مهندسان مشاور در شهرهای مختلف کشور گفت‌وگو کردند. این معمار پیشکسوت تأکید کرد: شکل‌گیری چنین ساختارهایی نقش مهمی در حرفه‌ای شدن معماری در اصفهان داشت

و به تدریج زمینه برای حضور گروه‌های مشاوره در پروژه‌های شهری و دانشگاهی فراهم شد. شفیعی افزود بسیاری از دفاتر مهندسان مشاور که امروز در اصفهان فعالیت می‌کنند در ادامه همان جریان اولیه شکل گرفتند.
معماری به مثابه پژوهش اجتماعی و اقتصادی
معماری در اصفهان از ابتدای این نشست، عباسعلی شفیعی، معمار با اهمیت ثبت و روایت تجربه‌های پیشکسوتان معماری تأکید کرد؛ بسیاری از مسیرهای فکری و حرفه‌ای در معماری از دل تجربه‌های زیسته و شرایط زندگی حرفه‌ای شفیعی است. به گفته اخوان، زندگی حرفه‌ای شغلی نشان می‌دهد: معماری صرفاً به معنای تولید ساختمان نیست، بلکه معماری می‌تواند شیوهی برای فهم و سامان دادن به زندگی باشد. او تأکید کرد: بسیاری از هنرمندان و معماران از مسیرهای غیرخطی به معماری رسیدند و شرایط اجتماعی و اقتصادی در شکل‌گیری این مسیرها نقش مهمی ایفا کرده است. این معماران همچنین به اهمیت شیوه‌های ادراک بصری در فرآیند شکل‌گیری اندیشه معماری اشاره کرد و گفت: در نسل‌های پیشین معماران، طراحی و ترسیم دستی نقش محوری در فهم فضا و محیط داشت. او در این زمینه از تجربه‌های آموزشی برخی استادان معماری یاد کرد: خاطرات روزانه خود را نه با کلمات بلکه با ترسیم کروکی ثبت می‌کردند؛ روشی که به گفته او امکان درک عمیق‌تر از زمانه و محیط را فراهم می‌کرد. اخوان با اشاره به تغییرات فرهنگی و تکنولوژیک در سال‌های اخیر افزود: امروز بخش قابل توجهی از ارتباطات و روایت‌ها به گفتار و فایل‌های دیجیتال محدود شده است، در حالی که سنت طراحی دستی و مشاهده مستقیم محیط یکی از پایه‌های مهم تربیت معماران در گذشته بود. او تأکید کرد: باگشت به این ریشه‌ها می‌تواند برای نسل جوان معماران الهام‌بخش باشد و زمینه‌ای برای شکل‌گیری خلاقیت‌های اصیل فراهم کند. این معمار با اشاره به اهمیت ارتباط میان نسل‌ها ریشه در همان تجربه‌های نقاشی و مشاهده دقیق محیط

داشتند او تأکید کرد برای یک معمار، قدرت مشاهده و توانایی تصویرسازی ذهنی از فضا اهمیت اساسی دارد و هنرهای تجسمی می‌توانند این توانایی را تقویت کنند.
کار ضرورت کار گروهی و شکل‌گیری مهندسان مشاور در اصفهان

بخش مهمی از سخنان شفیعی به تجربه‌های حرفه‌ای او در شکل‌گیری ساختارهای مشاوره معماری در اصفهان اختصاص داشت. او با اشاره به اینکه معماری فعالیتی فردی نیست تأکید کرد: پروژه‌های معماری نیازمند همکاری میان گروه‌های مختلف تخصصی هستند و بدون کار تیمی امکان دستیابی به کیفیت مطلوب وجود ندارد. به گفته شفیعی، در سال‌هایی که فعالیت حرفه‌ای خود را در اصفهان آغاز کرد بسیاری از پروژه‌ها به صورت فردی انجام می‌شدند و ساختارهای حرفه‌ای منسجمی برای همکاری میان معماران و مهندسان وجود نداشت. همین مسئله باعث شد او به فکر ایجاد تشکل‌های صنفی و گروه‌های مشاوره بفتند. او توضیح داد: در همان سال‌ها گروهی از معماران و مهندسان اصفهان گرد هم آمدند و نخستین انجمن صنفی را در این شهر تشکیل دادند. هدف از ایجاد این تشکل شناسایی توانایی‌های حرفه‌ای معماران و فراهم کردن زمینه همکاری میان آنان در قالب مهندسان مشاور بود. شفیعی یادآور شد این حرکت در زمان خود اقلیمی ناورانه محسوب می‌شد و حتی در سطح ملی نیز مورد توجه قرار گرفت. به گفته او پس از شکل‌گیری این گروه، اعضای آن برای معرفی فعالیت‌های خود به تهران دعوت شدند و در دیدارهایی با مسئولان وقت درباره ضرورت توسعه مهندسان مشاور در شهرهای مختلف کشور گفت‌وگو کردند. این معمار پیشکسوت تأکید کرد: شکل‌گیری چنین ساختارهایی نقش مهمی در حرفه‌ای شن معماری در اصفهان داشت

و به تدریج زمینه برای حضور گروه‌های مشاوره در پروژه‌های شهری و دانشگاهی فراهم شد. شفیعی افزود بسیاری از دفاتر مهندسان مشاور که امروز در اصفهان فعالیت می‌کنند در ادامه همان جریان اولیه شکل گرفتند.
معماری به مثابه پژوهش اجتماعی و اقتصادی
معماری در اصفهان از ابتدای این نشست، عباسعلی شفیعی، معمار با اهمیت ثبت و روایت تجربه‌های پیشکسوتان معماری تأکید کرد؛ بسیاری از مسیرهای فکری و حرفه‌ای در معماری از دل تجربه‌های زیسته و شرایط زندگی حرفه‌ای شفیعی است. به گفته اخوان، زندگی حرفه‌ای شغلی نشان می‌دهد: معماری صرفاً به معنای تولید ساختمان نیست، بلکه معماری می‌تواند شیوهی برای فهم و سامان دادن به زندگی باشد. او تأکید کرد: بسیاری از هنرمندان و معماران از مسیرهای غیرخطی به معماری رسیدند و شرایط اجتماعی و اقتصادی در شکل‌گیری این مسیرها نقش مهمی ایفا کرده است. این معماران همچنین به اهمیت شیوه‌های ادراک بصری در فرآیند شکل‌گیری اندیشه معماری اشاره کرد و گفت: در نسل‌های پیشین معماران، طراحی و ترسیم دستی نقش محوری در فهم فضا و محیط داشت. او در این زمینه از تجربه‌های آموزشی برخی استادان معماری یاد کرد: خاطرات روزانه خود را نه با کلمات بلکه با ترسیم کروکی ثبت می‌کردند؛ روشی که به گفته او امکان درک عمیق‌تر از زمانه و محیط را فراهم می‌کرد. اخوان با اشاره به تغییرات فرهنگی و تکنولوژیک در سال‌های اخیر افزود: امروز بخش قابل توجهی از ارتباطات و روایت‌ها به گفتار و فایل‌های دیجیتال محدود شده است، در حالی که سنت طراحی دستی و مشاهده مستقیم محیط یکی از پایه‌های مهم تربیت معماران در گذشته بود. او تأکید کرد: باگشت به این ریشه‌ها می‌تواند برای نسل جوان معماران الهام‌بخش باشد و زمینه‌ای برای شکل‌گیری خلاقیت‌های اصیل فراهم کند. این معمار با اشاره به اهمیت ارتباط میان نسل‌ها ریشه در همان تجربه‌های نقاشی و مشاهده دقیق محیط

داشتند او تأکید کرد برای یک معمار، قدرت مشاهده و توانایی تصویرسازی ذهنی از فضا اهمیت اساسی دارد و هنرهای تجسمی می‌توانند این توانایی را تقویت کنند.
کار ضرورت کار گروهی و شکل‌گیری مهندسان مشاور در اصفهان

بخش مهمی از سخنان شفیعی به تجربه‌های حرفه‌ای او در شکل‌گیری ساختارهای مشاوره معماری در اصفهان اختصاص داشت. او با اشاره به اینکه معماری فعالیتی فردی نیست تأکید کرد: پروژه‌های معماری نیازمند همکاری میان گروه‌های مختلف تخصصی هستند و بدون کار تیمی امکان دستیابی به کیفیت مطلوب وجود ندارد. به گفته شفیعی، در سال‌هایی که فعالیت حرفه‌ای خود را در اصفهان آغاز کرد بسیاری از پروژه‌ها به صورت فردی انجام می‌شدند و ساختارهای حرفه‌ای منسجمی برای همکاری میان معماران و مهندسان وجود نداشت. همین مسئله باعث شد او به فکر ایجاد تشکل‌های صنفی و گروه‌های مشاوره بفتند. او توضیح داد: در همان سال‌ها گروهی از معماران و مهندسان اصفهان گرد هم آمدند و نخستین انجمن صنفی را در این شهر تشکیل دادند. هدف از ایجاد این تشکل شناسایی توانایی‌های حرفه‌ای معماران و فراهم کردن زمینه همکاری میان آنان در قالب مهندسان مشاور بود. شفیعی یادآور شد این حرکت در زمان خود اقلیمی ناورانه محسوب می‌شد و حتی در سطح ملی نیز مورد توجه قرار گرفت. به گفته او پس از شکل‌گیری این گروه، اعضای آن برای معرفی فعالیت‌های خود به تهران دعوت شدند و در دیدارهایی با مسئولان وقت درباره ضرورت توسعه مهندسان مشاور در شهرهای مختلف کشور گفت‌وگو کردند. این معمار پیشکسوت تأکید کرد: شکل‌گیری چنین ساختارهایی نقش مهمی در حرفه‌ای شدن معماری در اصفهان داشت

صفت امروز

فیروزه به یاد کودکان میناب

دهمین دوره «جایزه فیروزه» اسمال در حالی برگزار می‌شود که از یک‌سو بر پیوند میان تولیدات فرهنگ‌پایه و بازار مصرف تمرکز کرده و از سوی دیگر، با افزودن بخش ویژه «۱۶۸ فرشته میناب» تلاش دارد روایت مقاومت و حماسه را از مسیر صنایع خلاق و کالاهای فرهنگی به زندگی روزمره مردم وارد کند.

علیرضا نوری‌زاده، مدیرکل مؤسسات و صنوف فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به رویکرد دهمین دوره «جایزه فیروزه» اظهار کرد: محور اصلی این رویداد، گفت‌مان‌سازی در حوزه تولید و مصرف فرهنگی و همچنین شناسایی دست‌سازهای فرهنگ‌پایه است تا بتوان میان این آثار و بازار مصرف ارتباطی موثر برقرار کرد. او با بیان اینکه پس از شناسایی فعالان این عرصه، تلاش می‌شود با آموزش‌های تخصصی، زمینه ورود آن‌ها به بازار فراهم شود، توضیح داد: اسمال این روند در چهار حوزه اسباب‌بازی، نوشت‌افزار ایرانی — اسلامی، عروسک و هدایای فرهنگی (دست‌سازهای با کاربرد فرهنگی که به اقتصاد فرهنگ کمک می‌کند) دنبال می‌شود و صاحبان ایده و کسب‌وکارهای تجاری‌شده می‌توانند در این بخش‌ها ثبت‌نام کنند. او با اشاره به تفاوت هدیه‌های فرهنگی با صنایع دستی گفت: هدیه‌های فرهنگی، دست‌سازهایی با کاربرد

فرهنگی هستند که با بهره‌گیری از عناصر هویتی و هنری، در بستر مصرف عمومی و مردمی قرار می‌گیرند و به کالا ارزش افزوده می‌بخشند. در حالی که صنایع دستی بیشتر به واسطه جنبه هنری خود شناخته می‌شوند، کالای فرهنگی منظر جاذبه فیروزه، محصولی هويت‌ساز و مبتنی بر مصرف عمومی مردم است. مدیرکل مؤسسات و صنوف فرهنگی وزارت ارشاد با اشاره به جنگ تحمیلی سوم و شهادت کودکان ایرانی از جمله کودکان مدرسه میناب، تصریح کرد: پس از این اتفاق، بخش ویژه‌ای با عنوان «۱۶۸ فرشته میناب» به دهمین دوره جایزه فیروزه اضافه شد؛ بخشی که با هدف پاسداشت یاد و خاطره ۱۶۸ دانش‌آموز شهید مدرسه شجره طیبه میناب شکل گرفته است. این بخش ویژه، صرفاً یک رقابت هنری نیست، بلکه تلاشی فرهنگی و حقوقی برای زنده نگه داشتن حافظه تاریخی این جنایت و روایت مظلومیت کودکان ایرانی از زبان هنر است. تلاش داریم هنرمندان، طراحان و فعالان صنایع خلاق با خلق آثار بی‌ماندگار، پیام این کودکان را به جهان منتقل کنند. به گفته نوری‌زاده، بخش «۱۶۸ فرشته میناب» منطبق با سطوح اصلی جشنواره طراحی شده و آثاری با محوریت مدرسه شجره طیبه میناب به‌عنوان نماد مقاومت فرهنگی و آموزشی، نمادهای بومی میناب و استان هرمزگان، یاد و نام ۱۶۸ شهید دانش‌آموز و همچنین مضامین مقاومت، همدلی و ارمان‌خواهی مورد پذیرش قرار می‌گیرد.

او درباره بخش آموزش و متورینگ جشنواره نیز توضیح داد: با توجه به اهمیت آموزش تولید و بازاریابی برای شرکت‌کنندگان و با توجه به شرایط فنی اینترنت در کشور، آموزش‌ها در هر مرحله حوزه از طریق پنل‌های تخصصی دنبال می‌شود. در این پنل‌ها افرادی حضور دارند که علاوه بر تجربه هنری، شناخت بازار، بسته‌بندی و فرآیند تولید را نیز در کارنامه خود دارند. برای مثال در حوزه عروسک ایرانی، تولیدکنندگان و فعالان این عرصه تجربیات خود را در اختیار شرکت‌کنندگان قرار خواهند داد. نوری‌زاده افزود: با توجه به اینکه هنوز تا زمان تولید آثار در تیرماه فرصت باقی مانده، این آموزش‌ها از طریق پلتفرم‌های داخلی ضبط و بارگذاری می‌شود تا متقاضیان بتوانند از آن بهره‌مند شوند. او با اشاره به استقبال صورت‌گرفته از این دوره جشنواره اظهار کرد: در میان حدود ۳۵۰ اثری که تاکنون در سایت جشنواره ثبت شده، بخش هدایای فرهنگی بیشترین فراوانی را به خود اختصاص داده است. مدیرکل مؤسسات و صنوف فرهنگی وزارت ارشاد با بیان اینکه جشنواره در سال ۱۴۰۴ به دلیل شرایط کشور برگزار نشد، گفت: قرار بود این رویداد در خردادماه برگزار شود. اما اتفاقات پس از جنگ دوازده‌روزه و سایر شرایط مانع برگزاری شد. با این حال، معتقدیم حتی در همین شرایط نیز در شناسایی ظرفیت‌های فرهنگی جامعه ایرانی بی‌تأثیر نبودیم. او ادامه داد: تلاش می‌کنیم تولیدات این حوزه به سمت تقویت هویت ایرانی حرکت کنند؛ آثاری که حتی بتواند به‌عنوان هدیه فرهنگی در اختیار دیپلمات‌ها و نمایندگان ایران قرار گیرد و نشانه‌ای از فرهنگ و هویت ایرانی در عرصه بین‌المللی باشد. نوری‌زاده با اشاره به آسیب‌پذیری صنایع خلاق و فرهنگی در ماه‌های اخیر تصریح کرد: این حوزه بیش از بسیاری از صنایع دیگر تحت تأثیر جنگ، قطعی اینترنت و شرایط اقتصادی آسیب دیده است. حمایت‌های مالی کوتاه‌مدت و وام‌ها می‌تواند نقش مسکن موقت را ایفا کند، اما راهکار اصلی، ایجاد بازار و اتصال این فعالان ایرانی بین‌المللی است تا تولیدکنندگان بتوانند مشتری خارجی و حتی بازار ایرانیان خارج از کشور را در اختیار داشته باشند. او درباره زمان‌بندی جشنواره نیز گفت: مهلت ثبت و ارسال آثار تا پنج‌م تیرماه ۱۴۰۵ ادامه دارد و پس از آن فرآیند دوری در مردادماه انجام می‌شود. همچنین اختتامیه جشنواره، در صورت فراهم بودن شرایط و ثبات فضای کشور، شهریورماه برگزار خواهد شد.